KURS PIERWSZEJ POMOCY Europejska Rada Resuscytacji 2010

1. WSTEP

- co głupiego można zrobić (skazanie na 3 lata za nieudzielenie pomocy, na 5 lat za nieumyślne spowodowanie śmierci):
 - tracheotomia
 - podanie leków osobom nieznajomym (póki osoba chce przyjąć swoje własne leki i zrobi to sama – ok)
 - nacinanie ropni
 - nastawianie zwichnięć
 - nie wolno wozić rannych! (chyba że ktoś z dyspozytorni zgodzi się i każe przywieźć rannego)

• co możemy zrobić:

- użyć bandaży
- wykonać masaż serca
- użyć AED automatycznego defibrylatora (730 w Warszawie), użyte w 4 pierwszych minutach zwiększa szansę przeżycia o ok. 90% – ważne, żeby nie było mokro (ryzyko porażenia), nie stosujemy go u niemowlaków (dla dzieci są często specjalne nakładki, jeśli ich nie ma, możemy użyć dużych)
- objawy zawału (ataku serca): duszność, bóle w klatce piersiowej w okolicy mostka promieniujące do szyi, kłopoty z oddychaniem, zawroty głowy, drętwienie rąk, lepki pot, bladość, nudności, dreszcze, spadek ciśnienia tętniczego, stan podgorączkowy
- z osobą bliską rozmawiamy, nie odciągamy jej

• klasyfikacja:

- niemowlęta (0 1) mają mniejsze ciśnienie tętnicze ok. 90-100,
 120-140 uderzeń serca na minutę
- -dzieci (1 pierwsze znaki okresu dojrzewania tzn. 11-12 lat) 20-40 oddechów na minutę
- dorosły ciśnienie tętnicze 120, 16-20 oddechów na minutę, 60-100 uderzeń serca na minutęabc

2. Numery Alarmowe

- 999 medyczny dyspozytor (numer często jest zajęty)
- 112 odbierze policjant, przełączy dalej, numer obowiązuje też za granicą; nigdy nie będzie zajęte, ale nie wiadomo gdzie się dodzwonimy; można też tu dzwonić, aby wezwać pogotowie gazowe itd.
- 985 numer alarmowy w górach i na wodzie (GOPR i WOPR)
- 986 straż miejska (dzwonić, gdy np. ktoś leży na ulicy)
- (12) 411 99 99 ośrodek informacji toksykologicznej w Krakowie; jest też w Warszawie (np. można zadzwonić, gdy weźmie się przeterminowany długo lek, aby uzyskać informację, co robić; dla niemowlaków toksyczne są kwiatki!)

wskazówki:

- dyspozytorowi nie należy przerywać, zaczynamy od podania miejsca i informacji o osobie, która potrzebuje pomocy (dorosły/dziecko/ noworodek/ kobieta w ciąży)
- pogotowie wzywamy, gdy sprawdzimy, czy osoba oddycha (pogotowie ma obowiązek przyjechać w ciągu 10 minut na terenie miasta i 15 minut na terenie podmiejskim w razie zagrożenia życia)

3. Wypadek – co robić?

- bezpieczeństwo (też swoje!)
 - zatrzymanie ruchu (jeśli to jest na ulicy)
 - założenie rękawiczek

• kontakt

- bodziec głosowy ("Halo czy mogę ci pomóc?")
- bodziec dotykowy
- jeśli osoba nie reaguje jest nieprzytomna
- pomoc (wzywamy, aby mieć kogoś do pomocy)
- odchylamy głowę do tyłu (trzymając za brodę i czoło; u niemowlaka delikatnie – do połowy maksymalnego odchylenia)
- sprawdzamy oddech

- jeśli to koniecznie, musimy poruszyć tę osobę
- najlepiej na swoim policzku próbujemy wyczuć oddech (10 sekund
 chcemy zaobserwować dwa oddechy, charczenie to nie oddech; motocykliście odchylamy szybkę, przykładamy/wkładamy palce do ust; jeśli osoba ma adrenalinę, to może ją przyjąć)
- patrzymy na ruchy klatki piersiowej

• druga osoba dzwoni na 112

• jeśli nie ma oddechu

- wykonujemy resuscytację (mózg może być bez tlenu do 10 min, po 5 minutach zachodzą już zmiany neurologiczne) aż do odzyskania oddechu, przyjazdu pogotowia albo wyczerpania sił (po 15 minutach jest ciężko)
 - \ast niemowlę: 5/30/2/30/2/30/2/30..., obejmujemy ustami usta i nos, klatkę piersiową uciskamy dwoma kciukami albo palcami
 - * dziecko: 5/30/2/30/2/30/2/30..., zatykamy nos, obejmujemy ustami usta, ręce wyprostowane w łokciach przykładamy do mostka
 - * dorosły: 30/30/30..., ręce wyprostowane w łokciach przykładamy do mostka, 100 ucisków na minutę na głębokość 4-5 cm (uzyskujemy ciśnienie tętnicze ok. 90)
- gdy mamy jakieś oznaki oddychania (krztuszenie itp.) odchylamy głowę, sprawdzamy oddech
- jeśli jest tylko jedna osoba, to dopiero po 1-2 minutach reanimacji u niemowlaków/dzieci przerywamy i wzywamy pogotowie!

• jeśli jest oddech

- układamy na bok (pozycja boczna jedna ręka pod głowę, zgięte kolano dla stabilności; zwracamy uwagę, żeby osoba mogła swobodnie oddychać)
- okrywamy kocem

4. Zachłyśniecia

- jedzenie/napój trafia do tchawicy, a nie do przełyku
- kaszel głośny delikatnie pochylamy osobę i poklepujemy

- kaszel bezgłośny (jedzenie/napój tkwi głębiej), wykonujemy na zmianę:
 - niemowlę
 - * kładziemy na brzuchu na ręce trzymając za brodę i uderzamy w plecy
 - * kładziemy na plecach na ręce, uciskamy klatkę piersiową
 - dziecko
 - * przekładamy dziecko przez kolano, uderzamy mocno od dołu 5 razy między łopatkami
 - * pochylamy dziecko do przodu i w okolicach pępka uciskamy pięścią i ciągniemy do góry
- po 4-5 minutach osoba może stracić przytomność, wówczas przechodzimy do resuscytacji
- nie wolno próbować samodzielnie wydobywać przedmiotu z tchawicy, najlepiej od razu dzwonić po pogotowie

5. Stan zagrożenia życia

• brak oddechu

- wstrząs (odpowiedź organizmu na spadek tlenu)
 - przyczyny:
 - * krwotok (zewnętrznego lub wewnętrznego złamanie miednicy, kościu udowej), gdy tracimy dużo krwi w sercu/mózgu jest coraz mniej tlenu
 - * spotkanie z alergenem (np. osa, wstrząs anafilaktyczny zimne okłady na szyję, kostka lodu do ust)
 - * zator naczynia w okolicy serca/naczynia mózgowego
 - objawy:
 - * znaczny spadek ciśnienia
 - * pobudzenie
 - * wysoki próg bólu
 - * szybki, płytki oddech (organizm nadrabia brak tlenu)
 - * zimny, lepki pot
 - * bladość

- skutki: utrata przytomności, zatrzymanie oddechu

6. Zawartość apteczki pierwszej pomocy

- nożyczki
- latarka
- sól fizjologiczna do odkażania (jest o wiele lepsza od spirytusu lub wody utlenionej; solą można np. przemyć oczy zanieczyszczone piaskiem i nie szczypią, poza tym lepiej odkaża)
- różne plastry, bandaże dzianinowe, elastyczne (do zabezpieczenia skręcenia), opatrunek hydrożelowy (na oparzenia, idealnie się odkleja, jest sterylny, gazą można zapaskudzić oparzenie)
- chusta trójkątna
- koc ratowniczy, foliowy do samochodu (folia NRC; najlepiej owinąć złotą folią na zewnątrz, owijanie drugą stroną przydatne jest na wyjazdach pod namiot namiot nie nagrzewa się szybko :-))

7. Pozycje

• zastana

- nie ruszamy osoby (tylko wtedy, jeśli oddycha!)
- <u>wskazania</u>: osoba oddycha, podejrzenie urazu kręgosłupa tzn.:
 - * wypadek komunikacyjny
 - * skok na główkę
 - * upadek z wysokości większej niż własny wzrost
 - * próba samobójcza przez powiesznie

• "wstrząsowa"

- pozycja leżąca, ręce i nogi w górze, warto otworzyć okno
- <u>wskazania</u>: podejrzenie wstrząsu, osobie jest słabo/gorąco (ale oddycha, choć oddech może być szybki i płytki)
- im dłużej osoba będzie przytomna tym lepiej, mówimy do niej
- przeprowadzamy wstępny wywiad:
 - *S-symptomy
 - * A alergie
 - * M leki (medicaments)

- * P przeszłość
- * L lunch (posiłek kiedy i co!)
- * E events

półsiedząca

- pozycja siedząca, ręce w dół, głowa pochylona
- wskazania: duszność, ból w klatce piersiowej, osoba nie może złapać oddechu, ciężko oddycha (jeśli ma szybki i płytki oddech – wówczas pozycja wstrząsowa)
- osobie która ma duszności nie każemy leżeć! osobie, która kaszle nie każemy podnosić rąk do góry, tylko pochylamy ją do przodu!

• leżąca ze zgiętymi nogami

- wskazania: ból brzucha, rana brzucha

pozycja boczna

- jedna ręka pod głowę, zgięte kolano dla stabilności (zwracamy uwagę, żeby osoba mogła swobodnie oddychać)
- wskazania: osoba jest nieprzytomna, ale oddycha

8. Rany

- standardowy podział ran: cięte, kłute, szarpane, postrzałowe
- zaczynamy od włożenia rękawiczek!
- rodzaje krawień: tętnicze (rana głęboka, jasny strumień), żylne (ciemna krew), włośniczkowe (np. otarcie łokcia)
- zawsze: jak najmniej ruszamy ranę, dzwonimy po pogotowie
- podział ran ze względu na występowanie i postępowanie:
 - kończyn uciskamy!
 - * tętnicze nie zakładamy gazy! wkładamy/wciskamy ręce do rany, by leciało jak najmniej krwi, jeśli uciśniemy wyżej ręka może obumrzeć (nie będzie docierała dalej krew!), rękę/nogę trzymamy w górze
 - * żylne rękę/nogę trzymamy w górze, stosujemy bandaż
 - głowy albo brzucha/klatki piersiowej nie uciskamy!
 - * osłaniamy delikatnie bandażem (ważne, żeby nie robić ucisku, bo krew np. będzie tworzyć krwiak w mózgu)

- * nie zdejmujemy opatrunków, a dokładamy nowe (np. siatka codofix)
- ciała obcego nie usuwamy, bandażujemy dookoła (chyba że tkwi w mostku, a trzeba wykonać resuscytację)

9. Urazy kostne

• skręcenie

- kość wypada ze stawu i wraca, staw jest w pozycji funkcjonalnej
- postępowanie: bandażujemy (np. w przypadku skręcenia kostki od stopy do podudzia w celu unieruchomienia)

• zwichnięcie

- objawy: bolesność
- kość wypada ze stawu i nie wraca na swoje miejsce
- postępowanie: telefon na pogotowie

• złamanie

- objawy: obrzęk, bolesność, opuchlizna, utrudnione np. chodzenie
- postępowanie:
 - * zimne okłady, lód
 - * telefon na pogotowie
 - \ast nie wolno ruszać takiej o
osby, usztywnianiem też można pogorszyć
 - * można unieruchomić kość i dwa sąsiednie stawy (np. w przypadku złamanej kości przedramienia – od łokcia do nadgarstka i chusta)
- inne: dopasowujemy się do urazu, np. podkładamy koc pod nogę, tak aby była nieruchomo

10. Inne

• amputacja

- uciskamy (np. sznurówką, paskiem itp.) 2-5 cm powyżej ucięte części
- stosujemy opatrunek na kikut
- urwaną część kończyny wkładamy do torebki z wodą/kostkami lodu

– krew nie musi wcale od razu trysnąć

• wypadek samochodowy

- bezpieczeństwo trójkąt (30 metrów w terenie zabudowanym, 100 metrów w terenie niezabudowanym)
- obchodzimy auto dookoła, zaciągamy ręczny, wyciągamy kluczyki
- sprawdzamy czy osoby wewnątrz reagują na bodźce, sprawdzamy oddech
- osobę wyciągamy z samochodu tylko w sytuacji zagrożenia życia (wstrząs lub brak oddechu) lub gdy pali się auto

• topielec

- po dziecko warto skakać, po osobę dorosłą nie bo nas utopi, należy rzucić jej koło lub boję
- topielca wyciągamy "głową w dół" i kładziemy na płaskim (schemat 30/2/30/2/30...)

• atak padaczki

- odchylamy głowę i trzymamy (żadnych patyków w ustach!)
- atak trwa około 2 minuty, w tym czasie osoba nie oddycha
- zawsze wzywamy pogotowie
- po odzyskaniu przytomności, przez ok. 30 minut może trwać "stan" (tzn. mogą ponawiać się ataki)

• ukąszenie przez żmiję

- możemy schłodzić miejsce ukąszenia (jad wolniej się rozejdzie) zimny okład
- nie ruszamy